

॥ अध्याय २५ ॥
 ना कित्याचोच ॥१२०॥ तुमी हे जे पिवयले । निजचरिताचे आमकां पेले । थापटून जे जागे केले । हें कितें पुण्य
 सामान्य ॥१२१॥ फुडल्या अध्यायांत आनीकूय गोड । पूर्ण जातले आयकुप्यांचे लाड । वाडटली साईचरणांची
 आवड । जातली श्रद्धाय घटमूट ॥१२२॥ आयलो एक भक्त दर्शनाक । सोडून आपल्या गुरूचरणांक । करतकूच
 नमस्कार साईपदांक । निजगुरू स्थानाक केलें दृढ ॥१२३॥ तशेच दुसरे एक ग्रहस्थ । गिरेस्त तरीय संकश्टांनी त्रस्त ।
 आयले पूत घरकान्नी सयत । दर्शना खातीर श्रीसाईच्या ॥१२४॥ कसो तांचो पूर्ण केलो हेत । मोडण्यान पिडीत
 तांचो पूत । केलो दर्शनानूच पिडा ^१निर्मुक्त । करून उगडास आदल्या दृश्टांताचो ॥१२५॥ म्हणून हेमाड साईक
 शरण । करता श्रोत्यांक आदरान ^२विनवण । जावन साईकथा ^३प्रवण । करात सार्थक आयकल्ल्याचें ॥१२६॥
 संतसज्जनानो तुमच्या आशिर्वादान । रचिल्लो भक्त हेमाडपंतान । जय अणकारीत श्रीसाईसच्चरितांतल्यान । भक्त
^४अभिष्ट संपादनं नांवाचो हो पंचविसावो अध्याय सोंपता हांगाच ॥

॥ श्रीसद्गुरूसाईनाथार्पणमस्तु ॥ शुभं भवतु ॥

१. मेकळो. २. विनंती. ३. आसक्त. ४. इत्शीत वस्त दिवपी.

॥ श्रीसाईसच्चरीत ॥ ३३५